

Ako hodnotíte priebeh dvoch besied, ktoré ste dnes absolvovali s deťmi?

Deti boli zlaté. Tým, že pracujem v knižnici, veľmi oceňujem prípravu knihovníčok, moderovanie. Som rada, keď so mnou niekto hovorí, potom sa do toho smelšie zapoja aj deti.

Ste autorkou niekoľkých detských kníh, ktoré sa stretli s veľkým úspechom. Kde hľadáte inšpiráciu pre tieto knihy?

Buď medzi deťmi, alebo pozorujem naše domáce zvery. Mám veľmi rada zvieratá a naozaj ich doma chováme dosť. Niečo si povymýšľam, na niečo si zas pospomínam zo svojho detstva, čo som vyvádzala a nejako tak to potom dám dokopy.

Ako vzniká kniha? Čo je na tom najťažšie?

Pre mňa je najťažšie dokončiť knižku. Keď dostanem nápad, som zvyčajne taká nadšená, že si sadnem a prvé 2-3 kapitoly mám hneď urobené. Potom to začnem vnímať ako domácu úlohu a už sa mi do toho tak nechce. Tak sa s tým naťahujem a niekedy mi trvá napísanie knihy aj rok. Niekedy napíšem knižku raz-dva, hlavne keď ma tlačí termín z vydavateľstva, vtedy som schopná napísať ju aj za 2-3 mesiace.

Kde a kedy sa vám píše najlepšie? Máte nejaký svoj písací rituál?

Nemám rituál, lebo pracujem tak nesystematicky, že píšem vtedy, keď musím. Vtedy už neriešim ani prostredie. Písala som už aj na železničnej stanici, keď som čakala na vlak, lebo som vedela, že musím. Mám len jednu potrebu keď píšem – musím byť sama. Je mi jedno kde som, len okolo mňa nesmie nikto chodiť. Neznesiem dokonca ani keď si ku mne manžel ľahne a číta si, lebo nahlas dýcha (úsmev).

Považujete niektorú zo svojich kníh za najvydarenejšiu alebo k nej máte špeciálny vzťah?

To by som si netrúfla povedať, že táto kniha je najvydarenejšia. Sama neviem ohodnotiť svoje knihy. Taká srdcu najbližšia mi je kniha Štyri kosti pre Flipra, pretože je to kniha, ktorá sa skutočne stala. Tú som si nemusela vymýšľať, len som opisovala zážitky nášho malého psa – čierneho pudla. Opisujem tam seba, svoju rodinu a prostredie, kam som veľmi rada chodila, preto je to taká srdcovka.

Čo ste čítali rada ako dieťa?

Všeličo. Úplne najobľúbenejšiu knihu mám Malá bosorka od Ottfrieda Preusslera. Potom som čítala naozaj kadečo. Ale zatiaľ takú najväčšiu radosť mi urobila knižka o Rumcajsovi od Václava Čtvrťka. Nedávno som sa pracovne ocitla v Jičine a bola som úplne unesená. Zrazu sa mi všetko vybavilo presne tak, ako to bolo v knihe a ja som si to naozaj tak predstavovala. Úplne ma to uchvátilo. Asi som stále dieťa (úsmev).